

Zpráva z v½letu: Louisiana a Mississippi, 2005 (1. Å½st)

PÅ-spÅvek pÅmidal Radek Kastner

[03.04.2010]

AktualizovÅno [03.04.2010]

O: Zkraje

roku 2005 jsme mÅ; ÅasnÅ; Åena a jÅ; byli na dovolenÅ v Louisiana, Mississippi a Alabama. VelkÅ kusy cesty byly vnovÅny New Orleans, kde jsme sytili na je hudebnÅ- touhy poslouchÅ-m jazzu a krmili se aÅ do tÅkÅ strnulosti; Åas jsme tak trÅvili sledovÅnÅ-m ptÅkÅ na Gulf Islands (byl Åas migrace na sever). Ale strÅvili jsme i nÅjakÅ Åas na lokalitÅch masoÅravÅch rostlin. Tato Å½st svÅta je centrem v½skytu Sarracenia alata, takÅe ty byly na vrcholku naÅjeho seznamu!

Sarracenia alata s dÅ½Åkem, 2005

V½let:

VÅ dubnu roku 2005 jsme Beth a jÅ; cestovali do New Orleans nabaÅit se jÅ-dlem a hudbou. TakÅe vÅs ÅÅdÅjm, abyste zaÅali tuto retrospektivu tÅ-m, Åe si pÅedstavÅ-te tÅmi dny jÅ-dla, jÅ-dla a jÅ-dla: Acme Oyster Company, Praline Connection, Cafe du Monde, EmerilÅs, FelixÅs a tak dÅle. KdyÅ jsme nejedli, tanÅili jsme na jazzovou hudbu a nekoneÅnÅ se prochÅzeli francouzskou ÅtvrÅ- a rÅznÅmi jinÅmi okrsky vÅ zoufalÅ snaze znovu nalÅzt chuÅ kÅ jÅ-dlu na dalÅ- monumentÅlnÅ- chod. NevyhnutelnÅ; jsme se našli ve stavu pÅeplnÅnosti, omÅmenosti, a potÅebovali jsme pÅestÅvku. TakÅe jsme se stÅhli do bezpeÅnÅ vzdÅilenosti kÅ Lake Pontchartrain mezi New Orleans a naÅjimi nafouklÅmi bÅmi. DÅ-vat se po ÅivoÅiÅch a rostlinÅch bylo nezbytnÅ, abychom se ozdravili a obnovili naÅji stravovacÅ- rovnovÅhu.

Jihov½chodnÅ- Louisiana a obzvlÅjtÅ; jiÅnÅ- Mississippi zahrnuje

velkou *Ā•Ā*st akĀ•nĀ-ho rĀjdiu *Sarracenia alata*. PĀ™estoĀ¾e mĀj pĀ›knĀ©, vzpĀ™Ā-menĀ© lĀjĀ•ky, tento druh nenĀ- moc vĀ½stavnĀ- a moĀ¾nĀj je dĀ-ky tomu podceĀˆovĀjn. Ale jak vĀ-te zĀ nĀjzvu mĀ© domĀ©ny, jĀj mĀjm Ājpirlice opravdu rĀjd, a tak jsem byl rozjaĀ™en zĀ vyhlĀ-dky na nĀjvĀjtĀ›vu poslednĀ-ch skvĀ›lĀ½ch mĀ-st pro *S. alata*. ZatĀ-mco vĀ›tĀjina fotografiĀ- zde jsou fotky masoĀ¾ravĀ½ch rostlin rostoucĀ-ch na vnitrozemskĀ½ch lokalitĀjch, ke konci tĀ©to foto-eseje budu servĀ-rovat malĀ© dĀ½Ājko-Ā nĀ›kolik obrĀjzkĀ- masoĀ¾ravek, kterĀ© jsme vidĀ›li na pobĀ™eĀ¾Ā-.

P.S. toto vĀje se odehrĀjlo asi Ā•tyĀ™mi mĀ›sĀ-ce pĀ™ed hurikĀjnem Katrina. Lokality zobrazenĀ© na prvnĀ-ch deseti a poslednĀ-ch sedmi obrĀjzcĀ-ch byly tĀ›Ā¾ce zaplavenĀ©.

Utricularia radiata:

PĀ™Ā-bĀ›h zaĀ•Ā-nĀj den potĀ©, co jsme opustili New Orleans. Beth a jĀj jsme sledovali ptĀjky vĀ ĀˆdolnĀ- nivĀ› mokĀ™in listnatĀ½ch lesĀ- Pearl River Basin, doufajĀ-ce, Ā¾e obnovĀ-me normĀjlnĀ- hladinu cukru vĀ naĀjĀ- krvi. Byli jsme veselĀ- na duchu, protoĀ¾e hmyz byl na tolerovatelnĀ© Āˆrovni a vidĀ›li jsme ptĀjky novĀ© pro oba zĀ nĀjs (kukaĀ•ka deĀjĀ›ovĀj byla obzvlĀjĀjtĀ› vzruĀjĀ-cĀ-).

DalĀjĀ- na naĀjĀ- agendĀ› bylo zajet ke Covingtonu vĀ LouisianĀ› a utĀjboĀ™it se vĀ jednou ze stĀjtnĀ-ch parkĀ-. Museli jsme si pospĀ-Ājit, pokud jsme se chtĀ›li na mĀ-sto dostat pĀ™ed zĀjpadem slunce. BĀ›da za vyruĀjenĀ-. NejdĀ™Ā-v jsem naĀjel zamoĀ™enĀ- nepĀ›vodnĀ- rostlinou, kterĀj vypadala znepokojivĀ› jako *Salvinia molesta*, a zabralo mi nĀ›jakĀ½ Ā•as odstranit rostlinu, aniĀ¾ bych zapadl do bahna. KĀ mĀ© nelibosti Beth dala najevo, Ā¾e nemĀ›la zĀjjem plavat Āj pĀ-nou mĀ-sto mĀ›. UkĀjzalo se, Ā¾e rostlina byla mĀ©nĀ› Āj kodlivĀj *Salvinia minima*, takĀ¾e jsme Ājli svou cestou. ZpĀ›t na trase (Beth pospĀjvala), byla nutnĀj dalĀjĀ- zastĀjvka, kdyĀ¾ jsem zahlĀ©dl nĀ›jakĀ© podezĀ™elĀ© Ā¾lutĀ© kvĀ›ty vĀ pĀ™eruĀjovanĀ½ch odvodĀˆovacĀ-ch pĀ™Ā-kopech lemujĀ-cĀ-ch silnici. Ā•, *Utricularia radiata*, rostlina, kterou jsem pĀ™edtĀ-m vidĀ›l jen jednou na pĀ™edchozĀ-m vĀ½letĀ› na poloostrovĀ- Floridu. Velmi pĀ›knĀ©! PĀ›knĀj malĀj potvĀ›rka, Ā¾e? (Zde je dalĀjĀ- fotografie tohoto kvĀ›tu, pro vaĀje potĀ›ĀjenĀ-.)

Po prozkoumĀjnĀ- tĀ©to rostliny jsme skoĀ•ili zpĀ›t do auta a pokraĀ•ovali na naĀjĀ- cestĀ› kĀ Covingtonu. I kdyĀ¾ dennĀ- svĀ›tlo dochĀjzelo, museli jsme udĀ›lat nĀ›kolik dalĀjĀ-ch zastĀjvek. Nemohli jsme si pomoci; i ve vysokĀ© rychlosti a za soumraku, kvĀ›ty *Sarracenia alata* vĀ pĀ™Ā-kopu byly vidĀ›t a vĀj bily. TakĀ¾e jsme podlehli, a jako bonus naĀjli *Drosera capillaris*.

Wow, tĀ™mi druhy, a to jsme je ani nehledali. VĀjechna znamenĀ- byla pĀ™Ā-znivĀj. VĀ tĀ©to chvĀ-li jsme nevĀ›dĀ›li o pĀ™ekvapenĀ-, kterĀ© pro nĀjs

chystala noc.

Zajímá vás plovák:

Utricularia radiata je jedna z několika druhů bublinek, které vytvářejí sady plováků na květenstvích. Jediná další americká druh, která to dělá, je mnohem větší - U. inflata. Tady můžete vidět sadu plováků v rané fázi vývoje. Váta je struktura jen asi 1,5cm velká.

Tyto fotografie byly pořízeny skrz stěnu pětiletého akvária, se kterým vždy cestuji, pokud se nacházím v teritoriu bublinek. Cože? Vy necestujete s akváriem? Jak podivné. Podporuje to zajímavé konverzace s přírodou u odbavení na letišti.

Jak jsem šel, snažili jsme se dostat do státního parku včas, abychom mohli postavit stan. Ale po vězech našich vyrušeních nás noc chytila stěle daleko od našeho cíle. Najít kemp záleželo znáť komplikovaně. Potom na elně sklo záaly dopadat dešťové kapky. Záali jsme si pohřvat s myšlenkou najít hotel místo stavěného stanu.

Tady je chováte fotografie *Utricularia radiata*; ti, kteří studují tento rod, ocení pravidelně dichotomické větvené listy viditelné dokonce i na mladých listech.

Vlasť!

Je tohle fotografie korálového polypa nebo mořské medúzy? Vypadá to tak! Tato plovoucí struktura se blíží k dospělosti - má asi 2,5cm průměru.

Blesk se zavlínil v oblačném, nestájném obloze. Dešťové kapky houstly a dělaly hlasitě plesk! plesk! zvuky, jak jsme jeli. Strávit noc stanovím znáť zoufale. Motel byl šťdouc.

Velmi zajímavá struktura:

Tento vyspělý plovák má jest ramen. Normálně jsou takovéhle plováky na vodní hladině, ale já jsem tenhle stáhl trochu pod vodu, abych se vyhnul odleskům na hladině. Tady je jiná fotografie, focení shora (odstranil jsem květ, abych tuto fotografii poštěděl).

Záplava:

Vyrazili jsme brzy a navštívili několik lokalit, z nichž nejpopulárnější byla ta spravovaná The Nature Conservancy. Tato lokalita má několik set akrů, sádkami přístupnou po dlouhém chodníku.

Nejprve musíme komentovat skvělé značené rezervace – bylo informativní, přesné a zábavné, sádkami navíc nadechme nádechem, kde mezi The Savage Gardenem a Petera Amata a epizodou The Jetsons! Nejen to, ale panely citovaly jak domů ICPS, tak mou vlastní. Lichotka zajisté dobrou recenzi!

Les byl asi pod stopou vody, a květiny normálně terestrické byly ponořeny. Velká voda byla prý následkem deště z předchozí noci. Jay Lechtman mi řekl, abychom se podávali po Sarracenia psittacina, ale ty musely být schované ve vodě (neviděli jsme žádné jejich květy vykukující z vody). Bouřlivá voda na některých místech tekla celkem rychle – ještě jsme o tom nevěděli, ale záplavy byly teprve na začátku!

Po našem vodním prohlášení jsme si koupili oběd v blízkém obchodě s potravinami. Dal jsem si sendvič maffaletta, Beth si objednala bagetu oyster po-boy. (Zkuste před oyster po-boy desetkrát rychle). Oběrstvení jsme se vrátili na chodník. Voda se stala hlubší a chodník byl nyní jen asi 30cm nad záplavovou vodou. Beth začala studovat barvu vody v zaplaveném lese, zatímco já jsem hledal věci k fotografování.

1

Pokud mi zaměstnanci rezervace nedovolí, neodhalím jméno lokality, i když má chodník a značené.

Rosnatka:

Tento malý chlapec, kterého jsem našel, je samozřejmě *Drossera capillaris*. Jen abych se ujistil, prozkoumal jsem palisty několika listů (tento detail má své pomoci u obtěžených padů). Toto není moc dobrá fotografie, ale zabralo mi věčnost, než jsem ji pořádně udělal, protože i když jsem měl správnou expozici, kompozici, a objektiv připraven, musel jsem dlouho čekat, než jsem ji mohl vyfotit, protože rezaví mravenci se v ní už motali, a já je prostě nechci na své fotografii. (Na listech můžete vidět několik mrtvých mravenců, mám málem.) Nakonec jsem našel moment, kdy všichni ti rezaví mravenci byli pryč ze záběru. Malé bestie.

Tohle byl poslední snímek mého filmu a další filmy jsem měl v autě. I když bylo vzdáleně jen pár minut, bylo to iritující a nechci v něm představit si ty nadávky, kterými následovaly. Takže jsem se cíkal cestou po travnaté cestě zpět k autu. (Teď už po kotnách ve vodě, silnice byla suchá, když jsme přijeli hladina záplavové vody se zvedala!) Zavolal jsem Beth svojí vyslankou a okamžik jsem ji o táhnutí a skoro jsem jí šel na vodního hada (*Nerodia* sp.) Ne, nebyl to jedovatý ploskolebec, ale stejně to bylo nepříjemné pářekvapení. Myslíš, že moje slova, která se dostala k Beth, byla opravdu, voda za námi bít uš-š-ACK!!! (*click*)

Kvůli!

Ale dost toho rozptýlení: tady je to, co jsem hlavně přijel shlídnout – *Sarracenia alata*! Teď si vzpomenu, že jsem byl v pářkové rezervaci a nesměl jsem sejít ze stezky. Takže tato fotografie mi evokuje tuto lokalitu – krásná rostlina, ale trochu mimo dosah.

Děle jsem květno rostliny opravdu vyběhly. Pokud chcete zkoumat řipirlice, období květen je pro to skvělá doba, když lásky nevyjadají nejlepě. Rozhodl jsem se mákat svou GPS tak často, jak budu moci, abych zaznamenal lokality *Sarracenia alata*. Nepochybě se sem někdy v budoucnosti vrátím, a tentokrát budu znát místo, která navštívit.

Do háje, ti pitomí mravenci byli se stoupat – vodou zuřivě – (jejich hnědá byla zaplavována), a v důsledku toho se začali v ní hemžít, i daleko od svých mravenišť. AU! AU! AU! Jednou za čas se vždycky dostanou skrz vaši ponožku opravdu silně kousnutím. AU! AU! AU!

Bližší pohled:

Našel jsem další sadu květin, tentokrát na okraji stezky. Ty zatím etelno krámové květy a slutavé květy jsou velmi pěkné, pro mě o něco nejnějnější znak druhu. Možná, že tento vlnět nakonec nebyl tak špatný načasování. (Tady je jiný pohled na květy.)

Jak jsem se potuloval kolem, všiml jsem si, že voda dle stoupala. Hladina, která mi byla předtím po kotnky, nyní sahala ká metrů. Fakt, že takovéto vzednutí se dělo na velké ploché lokalitě, byl monumentem vlně vodě, která naprčila noc předtím!

Zjistil jsem, že zrzavé mravenci omezili svá skotena-1 na několik vyvlněných mst, která zatím nebyla zaplavena. Protože jsem už byl unaven z jejich ometání - záměch nohou, omezil jsem se na msta, která byla pod několika cm vody. Tato strategie, jak jsem měl zjistit, byla jen asi steň.

1

Skotena-, chápěte? Skotena-?

Pěkně jí říká:

Zatímco vlněná lina Sarracenia alata bylo stěle nedospělých, několik raných rostlin, jako tato, měly lina ky dobře vyvinuté. Toto je typické pklad rostliny "vlněnou zeleně s vertikálními primárními silkovými a s velmi měkko (nebo dněmi) sekundárními (horizontálními) silkami, které spojují ty horizontální. Nevím, jak bude tato lina vypadat za několik měsíců - může stát světlo, může mět věce několik, může si vyvinout pruh na hrdle, nebo může dokonce celě zervenat. Můj odhad je, že tato rostlina bude konvenně, světlo rostlina. Ale nikdy nevěte; ten bledě oranžovo-ervený nádech lina ky může být předzvěstí vzrušujícího zbarvení - v budoucnosti lina ky.

Jo, a podvěte se, podlaně zrzavě mravenec na kádě, poblíž dna fotografie. Běhali nahoru a dolů po rostlině, a as od asu našli nohu měho stavu a vyběhli tak ká měmu fotoaparátu. I když všichni nezáhali, museli všichni znervážovat. Začnete si je představit vlně.

Tak tady jsou:

Po pátém z nich jsem položil foťák na suchou
trávu, abych mravence prostudoval trochu více zblízka. Vážnějte si, že jsem
zaplaval se spojím dohromady ve velké katamarány nesoucí bílé larvy a vejčka
s sebou. Někdy (jak jsem zjistil), mají trsy se oddělit a plují po povrchu
vody, dokud nenaleznou něco, na co se vyplhají. Jako vaše noha.
Tento druh zřavých mravenců (Solenopsis
invicta) je nepůvodní, a má významný vliv na životní prostředí, protože
redukuje původní biodiverzitu hmyzu a dalších členů. A patří k pářím.

Když jsem si sbíral své vybavení, zjistil jsem, že jsem
extraně nelibosti, že jsem trávil kopeček pod mém fotoaparátem nebyl vůbec suchý,
ale vlastně skrýval několik cm vody. Ano, tolo mého fotoaparátu bylo špinavé
ponořené. Sledoval jsem s hrůzou, jak z něj voda vytéká rovnoměrně
pramenem. Otevřel jsem zadní kryt foťáku a objevil vodu v celé filmu, a
i někde v elektronice (LCD display začal ukazovat jakýsi len, blikající
zprávy, a foťák začal pat staccato varovné zvuky R2D2). Velký smutek. Po několik
dalších dnů se novým koněkem stalo sušené a špinavé - měla fotoaparátu, ale
děláky velkému bohu Pentaxu, byl nakonec po pářím a nakonec ani
nepotřeboval opravu!

Zachránil jsem Beth a sbalili jsme auto: ji, její větvě
vybavení; má, má vodní fotografické vybavení. Znovu jsme se hydratovali a zaměříme
na východ do Mississippi a povědali si o tom, co jsme viděli a jeden druhému
neklid pomoci - vysvětlíme. Jak jsme jeli, klikal jsem na GPS vždy, když jsem
viděl květy S. alata svítit
v soumraku. Páří dím louisianským rostlinám více asi. Vždycky je nějaký
páří.

Když si řeknu, co jsem napsal, jsem zasažen tím vodním matem:
zaplavová vody, vodou naplněné fotografické vybavení, vodnaté puchřím,
hydratující se páří rodů. Voda, voda vždy!

Přijívali jsme těboť tu noc v kempu v DeSoto
National Forest, ale tma nás opěť chytla dlouho předtím, než jsme se tam
dostali. Zneklidující - myšlenky na další noc bouřek a mas panikačních
vykořeněných zřavých mravenců nás udrží. Naše rozhodnutí - padlo a my si našli
motel v malé kámoštině Wiggins v Mississippi.

1. Jejich
bolestivě kousnutí - koně - jako vodnaté puchřím. Moje vydrážděly kolem deseti dnů.
Ať!

Priority:

Přítelka se Beth probudila ráno nedostatkem kofeinu. Poté bovala kafe, ale já jsem nedoufal, že dostane dané nápoje ve vhodné kvalitě. Jemně jsem poznamenal, že Wiggins není moc velká tečka na mapě, a nebyla naděje najít latě house, ale ona byla odhodlaná. A jako matka tuhá, která najde své kůře, ona nás spolehlivě dovedla ke skvělé malé jídelně, která se jmenovala jako "Sister's Kuntry Cafée", sávkou pitnými horkými nápoji. Jídlo bylo také dobré, a porce byly tak absurdně velké, že se nám zdálo, že jsme se přes noc kouzlem smršklí o 30%. Malé palačinky byly udávané přesně na prámě, a byly proporcionální, a byly drátové i ve vertikálním rozměru. Máš jen spekulovat o tom, jak vypadaly velké palačinky. Servírka mi ekla, že jeden z jejich pravidelných zákazníků přišel sávkou v zvou, že snědvá velké palačinky, a zatím ještě nebyl spáán. Šet? Acetyti babky každá. (Změnil jsem talířky otrub, které se podávaly každě?)

Snědaně za námi a hladina kofeinu v krvi na patřičných 20-30 ppm, rozloučili jsme se s nově nabytými přáteli z Kuntry Cafée, obdivovali jak ji mají a datly krmácě se kolem našeho auta, a potom zaměřili do naší dnešní destinace "Plného srdce teritoria Sarracenia alata."

Byl jsem celá rozechvělá!

Zpráva z 1/2 letu: Louisiana a Mississippi, 2005 (2. část)

Zpráva z 1/2 letu: Louisiana a Mississippi, 2005 (3. část)

Page citations: Personal observations.

Revised: January 2007

©Barry Rice, 2005

T: Pavla Vacková